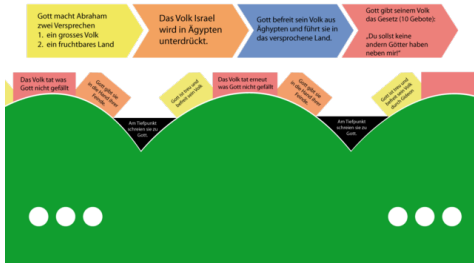

Áhítat: Gedeon elhívása

Bibliai szöveg: Bírák 6, 1-24

A Bírák könyve egy visszatérő ciklust ír le (a nép elfordul Istentől, Isten megbünteti érte, a mélyponton újra Istenhez kiált, Isten bírót hív, és megszabadítja a népet ellenségei kezéből, de aztán ismét elfordulnak Istentől). Ez a ciklus része ennek az áhítatnak, de az előtörténetre is röviden kitérünk egy színházban. Végző soron azzal foglalkozunk, hogy Isten miért szabadítja meg őket ismételten ellenségeik kezéből.

Őstörténelem

- * Isten két ígéretet tesz Ábrahámnak
- * Izrael népe rabszolgasorba kerül Egyiptomban
- * Isten megszabadítja Izrael népét ellenségeik kezéből
- * Isten törvényt ad a népnek

A színházzal való ismerkedés

Sok-sok évvel ezelőtt élt egy ember, akit Ábrahámnak hívtak. (1. személyben Ábrahámot alakítja.) Ő bízott Istenben, és Isten két ígéretet adott neki. "Ábrahám!" - mondta - "Nagy nemzet atyjává teszek téged. Gyermeked olyan sokan lesznek, mint a tenger homokja, mint a csillagok az égen" És Isten a továbbiakban egy termékeny földet ígért neki - egy olyan földet, ahol tej és méz folyik. Sok év telt el, és a nép egyre nagyobb lett. (A 2. személy a népet jelképezi.) De mi a helyzet a földdel? Biztosan voltak problémák. A nép Egyiptomba került, ahol rabszolgasorba taszították és elnyomták. (3. személy az ostorral a rabszolgaságot jelképezi.) Kemény munkát kellett végezniük. De Isten irgalmas és megtartja ígéretét. Elhív egy embert - a neve Mózes volt. (4. személy veszi át a másik kettőt.) Rajta keresztül Isten kiszabadította népét, Izraelt a rabszolgaságból, tudjátok, sok tehén meghalt, békák, jégeső, szúnyogok és

hasznló szép csapásokat talált ki és hagyta megtörténni, hogy felkészült a fáraó és a nép elmeheessen. Útközben Isten törvényt adott nekik, ami így kezdődik: "Én vagyok az Úr, a te Istened! Én vezettelek ki titeket Egyiptomból, én szabadítottalak ki a rabszolgaságból. Ne legyenek más isteneid előttem. Így vezette őket Isten a sivatagon, a Vörös-tengeren és több kerülőúton keresztül az ígéret földjére.

A ciklus a Bírak könyvében

- * A nép azt teszi, ami Istennek nem tetszik
- * Isten megbünteti népét engedetlenségükért, és ellenségeik kezébe adja őket
- * A legmélyebb ponton Istenhez kiáltanak
- * Isten bírót nevez ki, és megszabadítja népét ellenségei kezéből

Fő rész

Miután a földön volt, Isten szándékosan meghagyott néhány népet. Próbára akarta tenni népe bizalmát. Most a bírak idejében vagyunk. Ebben az időben volt olyan viselkedés, amely folyamatosan ismétlődött. Többször is elhangzik: "De a nép azt tette, ami Istennek nem tetszik. Mit tettek konkrétan? Nőket vettek el az azon a földön élő népektől, és imádták az isteneiket. Emlékeztek, hogy Isten melyik parancsolatot adta népének először? Így van: Ne legyenek más isteneid előttem. Mit tett Isten ebben a helyzetben? Ellenségeik kezébe adta őket. Ők uralkodtak felettük és elnyomták őket. Szinte a mélypontra volt, a nép újra Istenhez kiáltott, és Isten meghallgatta őket, és bírót nevezett ki. Neki az volt a feladata, hogy felszabadítsa a népet.

De amint segítséget kaptak, ismét elfordultak Istentől. Így volt ez Gedeon történetében is. A nép akkor is újra elfordult Istentől, és olyan dolgokat tett, amelyek nem tetszettek neki. Ezért adta őket hét évre az ellenségeik kezébe, akik nem voltak éppen finnyások. Valahányszor az izraeliták gabonát vetettek, a többi nép átvonult a földeken, és elpusztította az egész termést, valamint ellopta az összes jószágot - juhokat, kecskéket, szarvasmarhákat és szamarakat. Az ellenségek olyan sokan voltak, mint a sáskák, és a nép nincstelenné vált.

Már sejthetjük, hogy mi történik. Ismét Istenhez kiáltottak. És Isten először is prófétát küldött. Ő így szólt hozzájuk: "Így szól az Úr, Izrael Istene.

Megszabadítottalak benneteket az egyiptomi rabszolgaságból, és idehoztalak benneteket. Megmentettelek benneteket az egyiptomiaktól és minden nép kezéből, amely elnyomott benneteket. Kiűztem ezeket a népeket a földjükről, és nektek adtam azt. És azt mondtam nektek: De ti nem hallgattatok rám."

Mindezt tudták, újra és újra elmondták nekik. Az asztalnál Isten csodáiról beszéltek, és mégis ismét elfordultak tőle. Valami lenyűgöz, mégpedig az, hogy Isten hűséges az ígéreteihez. Hiszen gyakorlatilag garantálta Ábrahámnak, hogy ezt a földet adja a leszármazottainak. Nem hagyja el népét, amely oly sokszor fordított neki hátat. Ezúttal Gedeont nevezi ki bírónak a népek fölé, hogy megszabadítsa őket a többi nép kezéből.

Gedeon éppen búzát csépett - ahogy ma már láttuk. Ezt nem a megszokott környezetében tette, hanem előbb biztonságba hozta a búzát a midianiták elől. Ekkor találkozott vele az Úr angyala, vagy mondhatnánk azt is, hogy az Úr hírnöke. Gedeon nem ismerte fel azonnal, hogy egy angyallal beszélget. Azt mondta neki: "Isten veled, te bátor harcos!" Mi hogyan reagáltunk volna egy ilyen üdvözlésre? Örültünk volna? Hiszen a népet elnyomták, és rosszul álltak a dolgok. Gedeon a maga részéről teljesen őszinte volt. Így válaszolt: "Ha Isten velünk van, hogyan történhetett velünk ennyi szerencsétlenség? Ő hozott minket ide Egyiptomból. Hová tűnt minden csodája? Nem, Isten elfordult tőlünk, elhagyott minket, és átadott a midianitáknak!" De az Úr így válaszolt: "Erős és bátor vagy, Gedeon. Menj, és mentsd meg Izraelt a midianiták kezéből! Én küldelek téged!" Nagyszerű, gondolta Gidjón. Miért pont én? Az ő családja volt a legkisebb a törzsében, és ő volt a legfiatalabb is a családban. Egyszerűen csak gondolta. Ezt sosem fogom tudni megoldani. Hogyan is tudta volna megoldani? De az Úr így szólt hozzá: "Én melletted állok, és te egy csapásra legyőzöd a midianitákat" És Isten adott neki még egy egyértelmű jelet. Gedeon hazaszaladt, és élelemmel tért vissza. Húst és kenyeret tett egy sziklára. Az angyal megérintette a kezében lévő botjával, és tűz tört ki a sziklából, és mindent eltorzított. Ez világossá tette Gedeon számára, hogy Isten komolyan gondolta, amit mondott. És ekkor az angyal már nem volt ott.

Gyakorlati rész és záró gondolatok

Most pedig hozzánk: Tudjátok, Isten ígéretet is tesz nekünk. Megígéri nekünk, hogy mindenkit meg akar menteni, aki teljes szívéből bízik Jézusban. János evangéliumának (az egyik könyv, amelyben Jézus életéről részletesen beszámol) a végén, szinte a végén azt mondja:

"Ami itt fel van írva, azért van megírva, hogy higgyétek, hogy Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a benne való hit által üdvözljétek az ő nevében" (János 20:31).

Ez az az ígéret, amelyet Isten tesz nekünk. Ő ragaszkodik ehhez az ígérethez. Nincs mit megingatni rajta.

Mi is újra és újra elfordultunk Istentől. Talán összevesztünk a testvéreinkkel, talán megbántottunk egy iskolatársunkat vagy egy munkatársunkat, talán hazudtunk, és azt hittük, hogy csak egy kis fehér hazugság. Egyikünk sem tökéletes. Egyszerűen nem állíthatjuk, hogy mindig Istennek tetszőek vagyunk. Mi is ismerjük ezt a lefelé mutató tendenciát az életben. Ismerünk olyan helyzeteket is, amelyekben rosszul cselekedtünk. Sajnos túlságosan is jól ismerjük őket.

De Isten türelmes velünk, ahogyan türelmes volt népével is, amely folyton elfordult tőle. Amikor az emberek hozzá kiáltottak, ő kisegítette őket szorult helyzetükből.

A Biblia azt mondja:

Ha megvalljuk bűneinket, Isten hűségesnek és igaznak bizonyul: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden vétectől, "amelyeket elkövettünk" (1Jn 1,9).

Tudod, a hűséghez mindig ígéret kell. Isten megígérte, hogy megbocsát nekünk Jézus Krisztus által, aki helyettünk halt meg a bűneinkért, és ezt feltétel nélkül megteszi, ha kérjük. Egy egyszerű ima elég ahhoz, hogy békét kössünk Istennel. Elmondhatunk Istennek mindent, amit rosszul tettünk. Ő örül, ha elismerjük hibáinkat, és vele akarunk élni. Ezért hűséges és igazságos Isten, mert ha és de nélkül áll az ígéreteihez. Megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden

elkövetett hibánktól. Más szóval, megszabadít minket a legrosszabb ellenségtől. Megszabadít minket az ördög vagy a Sátán hatalmától, megszabadít a bűntől és a bűntől, és lehetővé teszi számunkra, hogy vele éljünk.